

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА
Търговско-Индустриалната Камара и Стоковата Бора в Варна.

Всичко що се отнася до Икономически Известия се изпраща до Варненската Търговско-Индустриална Камара.

Абонаментъ { Годишенъ . . . 100 лв.
Полугодишенъ . . . 60 „
Чужбина (годишенъ) 140 „

Обявления { 1 стр. 600 лв. — 1/2 — 300 лв.
1/4 . 180 „ — 1/8 — 100 „

МЕТАЛНАТА НИ ИНДУСТРИЯ.

Почти всички видове отъ тая индустрия сж застъпени въ района на камарата ни и по броя на предприятията си съставляватъ средно 37.5% отъ всички предприятия въ царството. Така, споредъ даннитъ на произведената въ 1922 г. индустриална анкета, имаме:

	Въ царството	Въ района
1. Желъзарство и машинно производство	34	16
2. Желъзарство	19	3
3. Производ. на ламаринени и телени изд.	8	2
4. Металолъбарство, медни-карство и произв. на кухненски съдове	9	4
5. Ножарство	2	2

Между всички тия видове метални индустрии, отъ най-сжществено значение за общия ни индустриаленъ развой, сж *желъзаролъбарнитъ, машиннитъ и желъзарски работилници*, които взеха най-живо участие въ реставрацията на изхабените и разнебитените отъ войната индустриалените инвентаръ. Преди войнитъ, въ 1912 год., броятъ на тия три вида работилници бѣ 20 съ 47 двигатели, 631 конски сили и 3,048,000 лева вложенъ капиталъ, а презъ 1922 год. тѣ нарастватъ на 53 заведения съ 102 двигатели, 1429 конски сили и 71,634,000 лв. вложенъ капиталъ.

Това бързо развитие трѣбва да считаме като единъ отъ най-отраднитъ факти въ индустриалното ни стопанство, тъй като желъзарскитъ ни работилници услужватъ съ поправки и ремонти еднакъво техническитъ нужди и на индустрия, и на земледѣлие, и на строително дѣло. Освенъ туй, тѣ сж повечето създания на най-професионализиранитъ ни ученици, излѣзли изъ нашитъ желъзарски и машинни училища и си служатъ съ най-квалифицирани работници.

Тѣзи метални индустрии, които сж отъ такова голѣмо значение по служба и персоналенъ съставъ, изпитватъ понастоящемъ затруднения, кои-

то въ близко бъдаще могатъ да станатъ заплашителни за тѣхното сжществуване.

Желъзаролъбарнитъ ни, които произвеждатъ почти всички потребни за нашия пазаръ издѣлия: чугуnenи печки за отопление и готвене, пурии за кола, кукурузотрошачки, плугове, вапаци, скарп, галотки и пр. — всички тия сж подложени на едвамъ преодолимата конкуренция на чуждитъ подобни издѣлия. При това, нашитъ текстилни и др. индустр. заведения продължаватъ да си доставятъ при безмитенъ вносъ голѣма частъ отъ потребнитъ имъ чугуnenи машинени части, лагери, коносоли, ремѣчни колелета, махови колелета, остъргани трансмисии и пр., които нашитъ габровски и други желъзаролъбарници и машинно-работилници произвеждатъ въ достатъчно количество и по цени и качество не отстъпващи на чуждестраннитъ. Нѣщо повече: нѣкои отъ нашитъ механически заведения сж вече въ състояние да изработятъ и цели машини, изобретени въ самитъ заведения, както е случая съ една габровска желъзарска фабрика, която изработи една специална машина за трошене на барутъ, отъ всички предпочетена предъ чуждитъ патентовани машини. Също така е и съ новата наша фабрика въ Гория-Оряховица за лозови прѣскачки, които нашитъ лозари предпочитатъ като по-удобно комбинирани, но прибѣгватъ къмъ чуждитъ като по-евтини. Таява дѣеспособни индустрии, въ които се проявява упорния и изобретателенъ духъ на българския промишленикъ, заслужаватъ по-голѣми грижи, повече кредитни улеснения и по-висока митническа защита, за да бждатъ облекчени въ затрудненията, които днесъ изпитватъ. Още повече, че тия индустрии сж въ първоначалния перподъ на развитието си — предприятия съсемъ нови или подновени следъ войната — и следователно не бива да останатъ безъ нужната имъ подкрепа, защото иначе тѣ рискватъ да издробенятъ и да се превърнатъ въ една, тъй да речемъ, *кърпаческа* индустрия.

На край трѣбва да отбѣлежимъ и друго едно притеснение, което срѣща металната ни индустрия отъ страна на държавнитъ ни арсенали.

Още на другата година след войната, Народното събрание през IV-та си извънредна сесия, въ заседанието, държано на 28 мартъ 1919 год., гласува, прие и влѣзе въ сила закона за разрешение на военнитѣ арсенали да приематъ и изработватъ частни поръчки отъ държавни и общински учреждения и частни лица. Изключителнитѣ условия, въ които тогава бѣ поставено нашето държавно и частно производство отъ металния браншъ, налагаха създаването на горния законъ, тъй като многото нужди отъ ремонтъ и машинна инсталация на индустрията и строителното ни дѣло не можеха да бждатъ задоволени отъ частнитѣ ни желѣзарски и машинни работилници, на които инвентарътъ бѣ изхабенъ и недостатъченъ, а отъ друга страна, трѣбваше да се запазятъ отъ разстройство и самитѣ ни арсенали. Затова и горе-поменатия законъ се яви като една необходимостъ на времето си.

Днесъ, обаче, условията на стопанското ни развитие сж вече промѣнени, и отъ изключителни, каквито бѣха презъ 1919 год., тѣ постепенно се превръщатъ въ нормални. Затова, разрешението, което се дава на военнитѣ арсенали да приематъ и изработватъ частни поръчки, се явява вече въ увреда на желѣзаро-матричната ни индустрия и ние считаме, че време е вече, това разрешение да бжде ревизирано.

Б. С.

За ютената ни индустрия.

Бургазката търг.-индустр. камара, въ изложението си до Министерството на търг., промышл. и труда по законопроекта за насърчение на мѣстната индустрия, изказва, между друго, и следното мнение: *Индустриални концесии за предене и тъкане на юта да не се разрешаватъ, създаватъ и насърчаватъ.*

Главниятъ и единственъ мотивъ на Бургазката камара е, че ютената индустрия ще увреди производството на лена и конопа, за които има благоприятни климатически и почвени условия у насъ.

Имайки предвидъ досегашното развитие на ленената, конопената и ютената индустрии, ние не можемъ да сподѣлимъ този мотивъ на нашата по-сестрима и считаме се задължени да изкажемъ мнението си по него.

Преди всичко, ютеното производство обхваща единъ специаленъ родъ издѣлия — зебла, човали, чулове за тютюнь и др. амбалажи, които никой не би се наелъ да изработва отъ конопъ, а още повече отъ ленъ, тъй като това би востувало твърде скъпо и никой не би се намѣрилъ да купува по-

добни амбалажи. Конопътъ и ленътъ иматъ по-друго назначение: тия растителни влакна трѣбва да бждатъ използвани за едно производство на по-финни и по-скъпи издѣлия — вѣжа, канапи, платна и платове и въ кръга на които ютената индустрия е съвсемъ безучастна. И тритѣ тия производства — конопено, ленено и ютено — иматъ свои специфични области въ текстилната индустрия, които, погрѣшно е да мислимъ, че се увреждатъ една друга. Напротивъ, тѣхнитѣ успѣхъ зависи именно отъ това — да бждатъ насочвани къмъ действителното имъ предназначение, а не отъ ленътъ да правимъ бризенти, отъ конопътъ — зебла и човали, а ютата, като опасенъ конкурентъ, да изхвърлимъ отъ употреба. Нашето конопено и ленено производство ще бжде най-добре насърчено не като се *принижи* къмъ нуждитѣ, които ютата задоволява, а като бжде отправено къмъ изработването на съответнитѣ нему издѣлия, за да ограничи тѣхния вносъ отъ странство. По тоя начинъ само културата на конопа и лена ще бжде засилена и подобрена — това, което прави всѣка напреднала индустриална страна въ Европа.

Въ полза на нашата ютена индустрия, представлявана отъ единствената фабрика „Кирилъ“, трѣбва да посочимъ и факта, че нейното досегашно производство показва едно постоянно увеличение, съ единъ сжщо постоянно разширяващъ се пластиченъ. Презъ 1923 год. производството ѝ се е състояло отъ 55,000 парчета торби разни, 33,000 метра бандажи за тютюнь и 367,000 метра зебло и карпети, а презъ 1924 год. това производство се е повишило на 126,000 торби разни, 72,000 метра бандажи и 590,000 м. зебло и карпети. Тая година производството на фабриката ще бжде още повече увеличено и ще достигне единъ милионъ метражъ.

Това достатъчно ясно показва, че ютената ни индустрия е добре закрепена въ пазара и, въпреки конкуренцията на чуждото производство, тя все повече задоволява съ по-евтинитѣ си издѣлия нуждитѣ на страната.

На край считаме за нужно да подчертаемъ всеизвестния фактъ за насърченията, които правятъ Чехословакия, Австрия, Италия и др. на ютената си индустрия, безъ това да пречи на размѣра и свършенството на тѣхното конопено и ленено производство. Този тѣхенъ опитъ, който датира отъ десетолѣтия насамъ, не трѣбва да пренебрегваме, защото иначе не само бихме поставили ютената ни индустрия въ едно изключително положение, но бихме увредили и на конопено-лененото ни производство, насочвайки го въ единъ неправиленъ пътъ на развитие.

Б. С.

Гръцкото производство на килими.

Дѣйността на Търговската камара и на Гръцката народна банка.

Към нова производствена дѣйност.

Миналата недѣля въ Атинската търговска камара се състоя събрание на по-главнитѣ представители на килимарскитѣ предприятия, за да се обсъдят меркитѣ, които трѣбва да се взематъ за задоволителното развитие на килимарската индустрия.

Тамъ бѣха се явили представители на синдиката на килимарскитѣ производители, Анадолската килимарска компания, Тесалийската килимарска компания и Гръцката килимарска компания.

Народната банка бѣ представена отъ нейния директоръ г-нъ Евлампіо и г-нъ Маламатианосъ, добре известенъ шефъ на департаментъ въ Гръцката народна банка, който е работилъ повече отъ всѣки другъ за развитието на килименото производство. Директорътъ на Гръцката нар. банка изтъгна необходимостта отъ систематически усилия, за да се развива това производство и каза, че сега има единъ благоприятенъ случай, тъй като е предстояще отъриването на клонъ на Народната банка въ Нью-Йоркъ, за която целъ той заминава тия дни за Америка. Известно е, че северна Америка е единъ отъ най-големитѣ пазари на Анадолски килими.

Г-нъ Маламатианосъ обясни подробно различнитѣ обстоятелства по въпроса за производството на килими, които сж свързани съ негова пласментъ, като добави, че само едни организирани усилия ще бждатъ резултатни. Той отбѣлеза какво е било направено досега за уреждането на една кооперация, която би обхващала всички необходими елементи за постигане на целта и дойде до заключение, че тази кооперация и друга една, образувана въ Солунъ, могатъ сигурно да образуватъ ядрата на една бждаща обща организация за производство на килими.

Вследствие грамадниятъ интересъ, който буди този въпросъ, ние даваме по-долу едно подробно изложение наедно съ мнението на г-нъ Маламатианосъ по въпроса.

Както е известно, производството на килими е започнато отъ старитѣ поколения въ Анадола, които не съществуватъ вече. Обаче, производството на килими е взело форма на ржчна работа и търговска експлоатация главно въ Персия, гдето това производство бива подобро едновременно въ качествено отношение и вкусъ. Отъ тамъ то се разпространи навсѣкжде изъ Мала-Азия и претърпѣ разни промени.

Така ние имаме днесъ килими отъ Спарта, Ушакъ, Гиодесъ, Пергамусъ, Малесъ, Сивасъ и пр.

Анадолскитѣ килими, които сж отъ голѣма трайностъ и едва ли сж по-долнокачествени отъ Персийскитѣ, отъ гледна точка на изкуството, се продаватъ на много по-ниска цена отъ последнитѣ. Ето защо Анадолскитѣ сж заели първо мѣсто на Европейския и Американски пазари, като сж измѣстили персийскитѣ, които пъкъ сж останали по-скоро като единъ луксозенъ артикулъ.

Така съ течение на времето, тая ржчна работа, подтигвана отъ гръцкитѣ и арменски търговци, които оказваха всѣвъкъкъ видъ финансова подкрепа, порастна като единъ същественъ финансовъ факторъ въ Мала Азия, който снабдяваше съ много пари не само производителитѣ на килими, но и турското правителство съ значителни приходи. Последното, реализирвайки грамадни печалби, които му осигуряваше тая работа, оказваше всички възможни улеснения на производителите и търговците.

Такова едно движение не можеше да не привлече вниманието и интереса на грамадния европейски капиталъ, и отъ тогава сериозни Английски и Американски компании се заловиха съ устройството на голѣми килимарски фабрики въ Анадола. Главната отъ тия фабрики беше Ориенталъ Карпетъ Компани, капиталътъ на която достигаше до 1,200,000 англ. лири.

Отъ тогава производството на килими въ Анадола доби индустриаленъ характеръ. Преди Мало-азийската катастрофа числото на работницитѣ възлизаше на нѣколко хил. а това на работницитѣ — на 100,000. Годишното производство възлизаше на 3,000,000 кв. м. на приблизителна стойностъ отъ 4,500,000 лири стерлинги.

Тука въ Атина до преди нѣколко години даже правенето на килими на ржка и употребата на ориенталски килими почти не бѣше позната. Само въ нѣкои планински области на стара и нова Гърция (Македония) правѣха нѣщо подобно на тия килими и биваха предлагани на мѣстния пазаръ подъ името „килимъ“.

При все това, преди нѣколко години тука сжщо се направи опитъ за правене на килими особено отъ Ангорската компания и др., но резултатитѣ бѣха не особено задоволителни, главно по причина на липса на технически персоналъ, специална предачна фабрика и систематическа инсталация.

Катастрофата въ Мала-Азия наедно съ милионътъ бежанци донесе грамадно число отъ гръцки и арменски работници, мъже и жени, майстори въ килимарското производство, сжщо и експерти съ високо образование, като директори на предачески фабрики, бояджии и др. специалисти, отъ които главно зависи производството на килими.

При първата възможност, тия хора сж се заловили съ работата, съ която сж се занимавали толкова години.

Така първитѣ малки вилимарски инсталации бидоха образувани въ Пирея, Солунъ и въ бежанскитѣ лагери въ околноститѣ, за преуспѣването на които предприятия допринесе и финансовата подкрепа отъ 2,725,000 драхми, отпуснати на бежанцитѣ отъ прихода отъ заема.

Освенъ горнето, нѣкои бежанци — капиталисти сж уредили и по-сериозни фирми за сжщата целъ, съ единъ капиталъ, който се предполага да достигне отъ 180,000 до 200,000 лири стерлинги, освенъ фондоветѣ, отпуснати въ форма на заеми. Функционирашитѣ фабрики достигатъ на около 2,000; работницитѣ — на 6000 и годишното производство възлиза на 200,000 кв. м. на стойност 400,000 лири стерлинги.

Всичко до тукъ изложено е достатъчно да убеди даже и най-консервативния наблюдател за размѣра на работата въ толкова кратъкъ периодъ време — година и половина.

ЗАНАЯТЧИЙСКИ ОТДѢЛЪ.

На 31 май т. г. се състоя годишния актъ на чирашкото училище въ Търново. Директора на сжщото Н. Ив. Кжневъ даде отчетъ за дейността, резултатитѣ и успѣха на училището, които бѣха акламираци. На свършилитѣ съ отличие училището чираци, занаятчийскитѣ сдружения чрезъ г. Т. С. Кумановъ имъ поднесоха награди — занаятчийски инструменти. Това беше едно мило тържество, следъ което всички пожелаха Камарата да засили и разшири това училище и въ калфенско.

На изпита се явили 30 чираци, отъ които 28 издържали изпита успѣшно и 2 пропаднали.

По приложение закона за О. П. 3. Независимо отъ обявлението си № 3565 отъ 5 того, съ което се разгласява между занаятчийството за влизане на новия З. О. П. 3. въ сила и се правятъ известни разяснения и предупреждения, Камарата е отправила и окръжно писмо до всички общински вметове въ района си.

1. За провѣрка на всички занаятчийски работилници и съставяне списъкъ на всички ония лица заварени отъ закона да упражняватъ самостоятелно занаятъ, безъ да притежаватъ изискуемото се отъ чл. 5 на Закона майсторско свидетелство или пъкъ притежаватъ такива, но управляватъ повече отъ една работилница.

2. За съставяне актове за нарушение на ал. IV на чл. 5 отъ Закона на всички лица открили

занаятчийски работилници следъ влизане новия законъ въ сила, като за въ бъдаще не допускатъ откриване на такива работилници отъ лица не-притежаващи майсторско свидетелство или безъ да сж ангажирали за управители — майстори на работилницитѣ си — законни майстори.

Занаятчийско събрание. На 2 того въ Камарата се е състояло събрание отъ представители на всички професионални сдружения, отъ професиитѣ за които Камарата е дала мнението да бждатъ признати въ бъдаще за занаяти. Разменени сж мисли по въпроса за чиракуване и калфуването въ всѣки единъ отъ тия занаяти.

Взето е решение, всѣко едно отъ тия сдружения да проучи тоя въпросъ, да го разгледа въ общо събрание на сдружението и даде мнението си въ Камарата. Следъ като се получатъ всички тия мнения на сдруженията, Камарата отъ своя страна по тоя въпросъ ще даде мнение предъ Министерството, което да се има предъ видъ при изработване правилника за приложение закона и оня за калфенски и майсторски изпитъ.

Ржководство по керамика. Известния инженеръ керамикъ — К. Петровъ е съставилъ обширно ржководство по керамика и го е предложилъ на Фонда занаятчийска литература издаване.

Вжтрешенъ отдѣлъ.

Изработване на новъ правилникъ за преносната служба въ Варненското и Бургазко пристанища.

Отъ 31 м. м. до 2 т. м. вкл. въ Варненската търговско-инд. камара се състоя конференцията на представителитѣ на Варнен. и Бург. т. и. камари, на варненскитѣ и бургазки търговски и работнически съсловия, на началницитѣ на пристанищата, управителитѣ на митницитѣ и инспекторитѣ по труда отъ двата града.

Тая конференция, която бѣ разширения съставъ на комисията, предвидена въ чл. 28 на правилника за преносната служба въ Варн. и бургазко пристанища, биде председателствувана отъ г-на председ. на В. т. и. камара г. К. Геновъ и въ нея взеха участие Варненския окръженъ управител г. С. Дончевъ, Варненския народенъ представител г. Ради Василевъ и делегата на м-ра на Железницитѣ, пом. н-ка на пристанищното отдѣление при дирекцията на железницитѣ и пристанищата инж. Н. Гаичевъ. Конференцията биде свикана по поводъ

заповѣдта на господ. министра на железницитѣ № 266 отъ 4 май т. г.

Въ третѣ заседания на конференцията биде изработенъ новия проект-правилникъ за преносната служба въ двѣтѣ наши голѣми морски пристанища.

Новия проект-правилникъ представлява нѣколко преимущества сирѣмо сега дѣйствующия такъвъ, като съ него се внесе повече яснота въ нѣкои понятия, съ които се борави при стария и се разграничиха по-резко ония фактори, които играятъ роля при преносната служба, а именно работодатели, работници и държавната власть, като арбитъръ, чрезъ своитѣ съответни органи, при всички случаи на спорове и стѣлкновения.

На първо мѣсто при изработването, въ основата на правилника легна принципа за плащането на възнагражденията на работницитѣ извършвано отъ работодателитѣ, чрезъ органи на последнитѣ, а не както е било до сега отъ каснери, избрани изъ средата на работницитѣ.

Съ назначаването на касниеръ-счетоводители отъ страна на работодателитѣ, които ще бждатъ напълно органи и подчинени на последнитѣ, се внася голѣмъ редъ въ смѣтководството и се предпазва опасността отъ злоупотребления съ работническитѣ пари, както много често е бивало до сега.

Отъ друга страна при касниеръ-счетоводители на работническитѣ съсловия, назначавани само отъ работодателитѣ, последнитѣ се вече ясно очертаватъ, олицетворяватъ въ едно тѣло — работодателско, каквото до сега въ правилника не личеше и по тоя начинъ отношенията между работодатели и работници въ всички случаи се напълно конкретизиратъ, което пѣкъ извъредно много улеснява и изяснява функциитѣ на държавнитѣ органи, имающи докосъ съ пристанищната служба, като и-цитѣ на пристанищата, управителитѣ на митницата играющи роль на арбитри по всички въпроси, които тя поражда, както и на инспектората на труда, който, за да изпълни напълно предназначението си, трѣбва да има предъ себе си двѣ напълно очертани групи, отъ една страна, работодатели, отъ друга — работници.

На второ мѣсто комисията, която бѣ предвидена въ п. 28 на отъ действующия правилникъ и е предвидена и въ чл. 25 на новия проектъ, ще бжде по-разширена въ състава си, за да може въ нея да бждатъ застъпени по-равно всички съсловия и всички видове търговия, вносна и изпосна, по въпроситѣ, които въ даденъ случай ги засѣгатъ, като пѣкъ тая комисия избере отъ себе си едно тѣло, което ще има функциитѣ на бюро, на постоянно присѣствие.

Освенъ това въ правилника, въ чл. 26, се урежда и работата на талигаритѣ, която ще се ог-

раничи само въ района на пристанищата, а не и извънъ тѣхъ, както е било до сега, и което е предизвиквало и довеждало до кървави разправии между пристанищни и външни талигари.

Министерството на търговията и промишлеността съобщава чрезъ камарата ни, че по случай религиознитѣ тържества, които се устройватъ въ гр. Римъ, по поводъ отварянето вратата на гроба на Св. Петъра, отъ края на м. май до края на м. декември н. г. се устройва всемирна мо-стрена изложба въ тоя градъ, която се очаква да бжде посѣтена отъ много търговци и индустриалци отъ всички държави.

Явно е значението за българскитѣ производители и индустриалци на тая изложба, въ която ще могатъ тѣ да изложатъ своитѣ стоки предъ световния пазаръ, за да бждатъ отъ всички опознати, оценени и търсени и да си създадатъ нови пазари.

Унгарската легация въ София съобщава чрезъ Камарата ни, че отъ 2 до 4 октомври т. г. въ Будапеща ще се състои панаиръ-изложба на породисти свини, организирана отъ „Съюза на унгарскитѣ търговци на свини“, отъ Унгарския стопански съюзъ и Акцион. д-во на спест. каси.

Пишатъ ни отъ Търново. На 31 май т. г. въ салона на „Модерния театръ“ търновскитѣ членове на Камарата г. г. арх. Г. Козаревъ, Г. Кърджиевъ, (индустриалци); Николай С. Георгиевъ, Ст. Савовъ (търговци), Тодоръ С. Кумановъ и Никола Атанасовъ (запаятчи) дадоха публично отчетъ за дейността си въ Камарата презъ мартенската ѝ сесия. Говориха г. арх. Козаревъ, Кумановъ и Ник. Георгиевъ, които засѣгнаха индустриалната, запаятчийска и търговска дейность на Камарата, която се одобри.

Унгарската легация въ София съ вербална нота отъ 5 м. м. подъ № 926 съобщава следното:

„До сега тракзитния превозъ презъ унгарска територия бѣше възможенъ за долунзброенитѣ стоки, само следъ едно предварително разрешение отъ Унгарското министерство на земледѣлието.

Въпроснитѣ стоки сж следнитѣ: овча изпрана вълна, обвита въ човали и приготвена съ варъ; варени косми; свинска четина, приготвена съ варъ, козина отъ животна, приготвена съ варъ, пресовани плочи отъ рога, остатъци отъ божи, приготвени съ варъ, перушина за възглавницъ или за препарати; шила отъ рога; стърготини отъ рога, сухи или солени черва; затворени въ каси или бурета, мѣко или мѣчни приготвления, айца, поставени въ дървени каси.

Унгарските власти вдигнаха това ограничение и взеха нужните мѣрки, щото гореозначените стоки да могат да минат транзитъ презъ унгарска територия безъ предварително разрешение до ново нареждане.

Все таки, книгата за произхода относно коя и да е отъ тѣзи стоки, предназначени да минат транзитъ презъ унгарска територия, трябва да бъдат снабдени съ единъ завѣренъ преводъ, придруженъ съ едно официално удостоверение отъ български ветеринаренъ лѣкаръ, удостоверяващо, че въ окръга, отъ където произхожда тази стока, нѣма чума по добитѣка.“

Като се съобщава това на г. г. председателите на търговско-индустриалните камари, умоляватъ се да наредятъ да се даде най-широка гласнотъ на тази нота всредъ интересуещите се кръгове.

Външенъ отдѣлъ.

Електрификация на Ромѣнските железници. Една отъ най-големите пречки въ ромѣнската индустрия, която стои надъ всички други условия за развитието ѝ следъ войната, е било жалкото състояние на железниците и липсата на превозенъ стокъ. Подобрието на транспортните условия е едно отъ най-главните преобразования въ страната. Изглежда, че сегашното правителство се е сериозно заело съ тоя въпросъ. Господинъ Витила Вратиану е влезълъ въ преговори по време на сегашното си пребивание въ Западна Европа съ единъ мощенъ американски синдикатъ, който е изпратилъ свои представители въ Букурещъ. Г-нъ Бергронъ, единъ отъ представителите, е специалистъ по електрификацията на железниците и е въ връзка съ Пенсилванската железнопътна компания. Тази мисия изглежда да е добре запозната съ сегашното положение на страната, и има изгледи, че сериозните преговори ще свършатъ благополучно. Както се съобщава, този американски синдикатъ ще авансира суми на около 50 до 100 милиона долара и ще направи необходимите усилия за едно бързо и всестранно преобразование на железниците като, ги замѣни съ електрически. За върване е, че преговорите ще доведатъ до едно споразумение въ скоро време, защото това ще създаде условия за ново развитие на ромѣнските индустрии.

Изъ The Near East отъ 21. V. 1925 г.

Благоприятни изгледи за ромѣнската реколта. Въ сравнение съ миналата година, която беше най-лоша отъ войната насамъ отъ земеделска гледна точка, вследствие на което Ромѣния понастоящемъ е заставена да внася жито за да осигури хлѣба на населението до новата реколта, тая последната изглежда да е по-благоприятна. Изобиленъ дъждъ е падналъ навсѣжде изъ страната и положението, което бѣше почти критическо вследствие продължителната суша, е добило по-благоприятенъ изгледъ.

Една изобилна жетва би окуражила твърде много земеделските среди, които сж извънредно много загрижени отъ високите износни мита и отъ мъжнотите по транспорта. Говори се, че въ това отношение ще се направятъ отъ страна на финансовото министерство нѣкои облекчения, тъй като досегашните мѣрки сж дали много жалки резултати по отношение на земеделското производство, което е главния източникъ на благосъстояние за страната.

ДИЗЕЛОВИ МОТОРИ и такива безъ компресори, отъ известната фабрика **g. Luther A. G.** — Braunschweig, доставя фабрика **Вулканъ А. Д.** — Варна.

Консулски рапорти и Кореспонденции.

Положението на Цариградското тържище.

Цариградъ, 27 май 1925 год.

Зърнени храни пристигнаха въ малки количества: отъ Анадола 450 тона, отъ Тракия 48 тона и отъ Сѣд. Щаци 100 тона. На тържището, обаче, се намиратъ достатъчно храни, поради голѣмите количества внесени преди две седмици. Цените си останаха сжщите:

Анадолска бѣла пшеница 21 гр. оката
Анадолска смесъ пшеница 20 гр. оката
Американ. твърда пшеница 22¹/₂ гр. оката
Аржентинска твърда пшеница 22¹/₄ гр. оката
Австралийска твърда пшеница 22 гр. оката
Манитоба пшеница 23¹/₂ гр. оката.

Брашна не се внесоха отъ никъде, а се изнесоха за турските пристанища на Черно море. Цените се запазиха почти сжщите: 1625 вместо 1650 гр. за торба четворка отъ 72 кг.

Месото подигна цените си, поради износъ за Гърция: агнешко 105 гр. ока съ 7 % шкенто;

овнешното 115 гр. ока съ 13 % шконто; говеждото — 88 гр. ока съ 3% шконто.

Износът за Гърция е почналь напоследък, поради вдигането на забраната за износъ. Този износъ за Гърция става възможенъ благодарение на извънредно хубавата зима, която даде възможност да се отгледа добре и много добитъкъ. Въпреки това на Цариградския пазаръ може да се пласира чуждъ добитъкъ, особено добре огоенъ. Отъ България не дохожда вече никакъвъ добитъкъ. Следъ нѣкое време се очаква пристигането на агнета отъ Бургасъ, ала не въ голѣми количества. Напротивъ, отъ Русия се очаква за напредъ да пристигнатъ голѣми количества. Познатото руско д-во „Аркесъ“ прави сега сондажи да предаде своето представителство на нѣкои отъ турските търговци на добитъкъ, за да почне пристигането следъ това на самия добитъкъ. Защо Съветитѣ не пращатъ добитъкъ на грѣцкия пазаръ, където би намерили, може би, по-добри цени? На този въпросъ мнозина отговарятъ, че това става съ политически цели: да се завладѣе цариградския пазаръ, за да се държи цариградското население въ зависимост отъ Русия при своята прехрана. Ще могатъ ли да постигнатъ Съветитѣ тая цель? Тѣ почнаха да гонятъ миналата година подобна цель съ продзѣбата на храни на по-низки цени, ала не можаха да я постигнатъ, поради бързото изчерпване на рускитѣ запаси.

Млечнитѣ продунти не намиратъ още благоприятенъ пазаръ. Ценитѣ на кашкавала сѣ така низки тукъ, че въ Цариградъ сѣ пристигнали търговци, за да закупятъ транзитна стока за препращането ѝ въ Америка. Хубавъ пиротски кашкавалъ транзитна стока може да се намери до 90 гроша килограма.

Бѣлото сирене е сѣщо вече съ тенденция на спадане. Тенеке одриско бѣло сирене може да се купи до 10¹/₂ лири, а по-долни качества до 9 лири. Причината на спадането е изобилното млѣко. Вследствие на хубавото време, тая година млѣкото е съ 20% повече отъ миналата година. Предвижда се ново спадане, а не покачване.

Другитѣ стони сѣщо сѣ съ тенденция на спадане, било поради добра реколтата или поради приближаване на мъртвия сезонъ за търговията.

Вълната се продава за сега по следнитѣ цени: анадолска (караманска) по 100 гроша оката; тракийска (включително и оная отъ българскитѣ стада, които сѣ зимували въ Тракия) по 110 гроша оката. Голѣми сдѣлки, обаче, не ставатъ още, понеже и дветѣ страни — продавачитѣ и купувачитѣ — не сѣ още добре ориентирани върху пазаря.

Восъкътъ е съ тенденция на спадане, отъ като сире търсенето на такъвъ за Българи. Той се продава вече тукъ 180 гр. оката, въпреки, че за бъдещата восъчна реколтата не могатъ още да се правятъ никакви сигурни предвиждания.

Маслинитѣ, сусамътъ, афронътъ, валонейта, рибеното масло за кожи и други нѣкои стоки, внасяни отъ Турция въ България, сѣ съ тенденция на разслабване на ценитѣ.

Дървенитѣ вжглища внасяни отъ България въ Турция сѣ сѣщо съ тенденция на спадане.

ТЪРЖНИ.

На долнитѣ дати въ 3 ч. сл. об. ще се произведе въ помещението на Соф. фин. окр. управление за нуждитѣ на военната фабрика Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата.

На 17 юний т. г. за доставка на 210,000 кгр. морска прѣстъ за нуждитѣ на фабриката.

На 7 юлий т. г. за доставка на сапунъ за нуждитѣ на Главната дирекция на пѣтищата и пристанищата.

МАШИНИ за ПРОИЗВОДСТВО на ЦИМЕНТЪ и КАМЕНОСТРОШАЧКИ
отъ машинната фабрика **g Luther A..G.**
— Braunschweig, доставя фабрика **Вулканъ А. Д.** — Варна.

Предложения и запитвания.

D-г Franz Krumbholz & Co — Hamburg, Alfredstasse 25 желае да влезе въ търговски връзки съ гужашни вносители на медикаменти и дѣбилни вещества.

Casa Petrarka Bordighera 83 Via Vittorio Emanuele, желае да влезе въ търговски връзки съ търговци на цвѣти.

Очакватъ се да пристигнатъ параходи.

Агенция „Лойдъ Триестино“.

Парахода „Praga“ на 10 т. м. отъ Александрия.

МАНИЛА за СНОПОВЪРЪЗЪЧКИ

ВЪЖАРСКИ СКЛАДЪ

БР. ЦАНКОВИ & В. КИСОВЪ - ВАРНА

Телеграми: **Цанкисовъ.**Телефонъ № **376.**

ВСЪКОГА РАЗПОЛАГА СЪ:

ВЪЖА И КАНАПИ Италиански всички видове и номера

ВЪЖА МЕСТНИ 6-ци, 8-ци, 10-ци и др.

ЮЛАРИ, ЕДЕЦИ, КОЛАНИ и др.

ВИЖЕТАЛЪ (Морска трева) **МАНИЛОВИ ВЪЖА**

3-10

ЦЕНИ ПОДЪ КОНКУРЕНЦИЯТА.

МАНИЛА за СНОПОВЪРЪЗЪЧКИ

ФРАНКО-БЪЛГАРСКА БАНКА

ЗА МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

Капиталъ лв. 22,000,000

Резерви лв. 6,000,000.

Централа СОФИЯ.

Клонове: София (съ агенция Ючъ-Бунаръ),

Варна, Пловдивъ (съ агенция Филипово), Русе, Бургасъ, Хасково, Дупница, Стара-Загора, Татаръ-Пазарджикъ и Ямболъ.

Кореспонденти въ всички по-голъми градове въ странство и България.

Извършва всички банкови операции.

Приема влогове при най-износни условия.

Телегр. адресъ: „**Интербанкъ**“. 6-34-15 Клонъ **Варна** — Телефонъ № **300.**